

Lukács György Horváth Jánoshoz

1910 III. 19

Igen tisztelt tanár ur,
 nagyon kérem, ne vegye tolakodásnak, hogy ismeretlen létemre
 írok Önnek: a Nyugat utolsó számában az Ön könyvéről megjelent
 bírálat kényszerített arra, hogy ezt megtegyem. Magammal szem-
 ben való emberi és írói kötelességemnek érzem elmondani, hogy
 az a cikk mennyire kellemetlen volt nekem. Hogy mennyire ki-
 nosan érintett ugy tartalma, mint hangja az Ön könyvével szem-
 ben. Egy könyvvel - kérem: ne vegye tolakodásnak, hogy ezt el-
 mondok - mely nekem igen sok élvezetet szerzett és sok tanulságos
 szempontra hívta fel figyelmemet. Ezért volt annyira kínos nekem,
 hogy Fenyő Miksa rosszindulattal - hiszem és remélem, hogy ön-
 tudatlan rosszindulattal - állította szembe épen az én írásomat
 az Ön könyvével. Rosszindulatunak érzem ezt a szembeállítást, mert
 az én érzésem szerint annyira különböző perspektívákból
 néztük a dolgokat - Ön könyvében, én itt idézett kis dolgoza-
 tomban - hogy elfogulatlan igazságossággal nem lehetett és nem
 szabadott volna egymással szembeállítani őket, ha véletlenül egy
 helyen ugyanarról a dolgról beszélnek is.

Ismétlem: kötelességemnek éreztem ezt Önnek, igen tisztelt
 tanár ur, elmondani és bizom benne, hogy nem fog félreérteni és
 nem veszi tolakodásnak, hogy irtam Önnek.

Maradtam

tisztelő hive

Lukács György